

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrt leta 2 kroni; ista naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Deželnozborske volitve.

Volitve za deželni zbor so razpisane, in volilni boj se je razvnel vsaj po nemškem delu dežele. Na Srednjem Štajarskem so že imenovani kandidati, nemška ljudska stranka se je vrgla povsod v boj; v njih okrajih, kjer ne upa zmagati na lastno roko, hoče skleniti kompromis s prostomiselnimi strankami, da bi ne zmagali nemški konservativci, katere bi rada ljudska stranka povsem uničila.

Povsod drugje se že vršijo velike priprave za volitve; le v spodnjem delu dežele, v Slovenskem Štajarju je še vse bolj mirno. Pri nas teče politično življenje svojo enakomerno pot; nikdo ne poseže v tok političnih stvari, da bi s krepko roko vladal sedanjo politično strujo, da bi jo obrnil nam na korist in prinesel vanjo več življenja in agilitate.

Shoda zaupnih mož, kjer bi se odbrali in imenovali oni močje, katere naj bi ljudsko zaupanje poslalo v deželni zbor, še ni bilo. Vršiti pa se ima v kratkem, in je že zadnji čas za to, ker sedaj so volitve takorekoč pred nosom, in nam je še dokaj delati, da ne bo morebiti prekasno. Zakaj vsi naši mandati niso tako varni, kakor bi se komu zdelo! Mnogokje nam je še treba obilo priprav in agitacijskih potov, zakaj Nemci ves ta čas niso spali, temveč so gledali in delali z vso skrbjo na to, kako bi nam ugrabili ta ali oni mandat.

Zlasti menijo naskočiti mariborski okraj, da dobe tu vsaj eden mandat; bahali so se že spomlad, da imajo velikanski volilni fond. Iz tega je razvidno, da so se Nemci dobro pripravili za te volitve. Kupovali bodo glasove, kar se bo dalo, slepili nezavedne volilce, grozili in pretili ter izrabljali svoj vpliv v to, da prestrašijo volilce in jih dobe na svojo stran. Vrhutega bo še „Štajerc“ tedaj pokazal, kaj je dosegel s svojim zavijanjem in lažmi. Njegovi pristaši, ki

se nazivljejo naprednjake bodo takrat pokazali svojo naprednost, boljše rečeno nazadnjaštvo; zakaj ti ljudje nočejo niti vedeti, h kateremu rodu pripadajo! Slabši so od živali, zakaj te ne taje svoje narave.

Gotovo je, da smo se Slovenci mnogo premalo brigali za volitve v mestni skupini! Ali ni to sramota za spodnještajarske Slovence, da ni niti eden mandat iz mestne skupine v naših rokah, temveč, da vse naše trge zastopajo le nemški poslanci! Delovati bi morali vseh šest let zadnje deželnozborske dobe na to, da dobimo vsaj mandat celjske mestne skupine, kjer bodo volitve dne 7. novembra t. l. v svoje roke! Kaj imamo res tako malo narodnega ponosa, da pustimo, da nam se rogajo Nemci, videč našo malodušnost, videč, da nam manjka agilitate in dobre volje!

Nikdo ne more tajiti, da smo bili zlasti v tem oziru vse preveč malomarni. Pustili smo in čakali, naj se razmere po trgih po svoje razvijajo. Mi se nismo brigali za nič, Nemci so pa medtem lepo tiho delali, tako, da je dandanes nemštvo mnogokje na bolj trdnih nogah, kakor pa je bilo prej.

Zadnji čas je, da preneha ta politična osmrtnost, zato se mora vršiti čimprej zaupni shod volilcev. Tu naj se najbolj izobraženi volilci porazgovorijo in določijo, koga bodo volili, kdo je vreden ljudskega zaupanja. Nam treba zmernih, radikalnih in agilnih ljudi, ki bodo v stanu odločno in za narod koristno boriti se z vlado in mogočno, po lisičje zvito nemško večino.

Kdor hoče biti vreden zastopnik našega naroda, mora biti odločen in več v politiki. Ta prevzame težko breme in velikansko odgovornost; naš narod je teptan in preobložen s krivicami, zato mora vesten poslanec posvetiti vse svoje sile boljši narodovi bodočnosti.

Zadnja leta naših poslancev ni bilo v deželni zbor, ker jih je nemška večina z nečujno

venim zasramovanjem prisilila, izstopiti od sej. Tudi ako bi bili navzoči, bi pri sedanjih nasilnih razmerah ne mogli dosti doseči. V bodoče poskusijo zopet stvarno in energično delovati za svoje volilce. Deželni zbor je važna korporacija, saj tam se delajo postave za ljudstvo; res je, da naši poslanci sami ne morejo sklepati postav, a vplivajo lahko na vlado in z odločnimi protesti ugovarjajo morebitni sklenitvi krivičnih postav.

Naši zastopniki se morajo boriti zoper krivice, ki se nam gode v jezikovnem in narodnem oziru, morajo pa svojo pažnjo polagati tudi na gospodarsko stran našega naroda.

Znano je, da je slovenski del dežele v tem pogledu skrajno zanemarjen, in je nujno potreba raznih zboljšav. Reke se morajo regulirati, ceste popraviti, sploh vsak okraj ima v tem oziru mnogo potreb. Treba nam nadalje slovenskih meščanskih in obrtnih šol, katerih povsod primanjkuje. Kot razvidno čaka naše poslance dovolj dela in truda če ne v Gradcu, pa na raznih zborovanjih.

Zdaj pa je čas, da posežemo v volilno borbo. Zaupni shod naj se snide čimprej, da določi kandidate. Potem pa na agitacijo! Z dobro voljo in resnostjo na delo, in z nami bude sreča junaka!

Važna razsodba v posojilničnih zadevah.

Slovenske posojilnice razvile so se zares na čudovit način ter so postale v narodno-gospodarskem oziru pravi steber za slovenski narod, kajti storile so nas popolnoma neodvisne od drugih nam nasprotnih denarnih zavodov. Naravno je torej, da so posojilnice bile vsem neprijateljem in sovražnikom slovenskega naroda hud trn v očeh ter da so tuhtali na vseh krajih, kako bi posojilnice uničili ali jim vsaj njihov razvitek onemogočili.

jeni, da jih je strah pogledati. Raje bi živeli mirno s svojimi sosedi in se z nikomur ne pretepali.

Začul je benareški car, zmagonosni Bramadata, da se njegovi bratři junaki, koje skele rane, ne vesele svoje prošle hrabrosti, a zavidajo onim, ki so vse svoje življenje preživeli v miru, in razsrdil se je ter velel bobnarju vzeti velik boben in hoditi za vodo pa bobnati na vso moč, da bo slišen šum daleč po vsem njegovem cesarstvu. In poslal je zdravih kričavev na slonih, da bi isti jezdili v sredino naroda in klicali bojni klic vsem ljudem, kdo hoče iti nad krvoločne sosede in vse njihovo imetje vzeti ter med seboj razdeliti, a njihovo zemljo priklopiti Bramadatomu cesarstvu in jo obložiti z ogromnimi davki. In ko so zaslišali ta poziv v Bramadatomu cesarstvu zdravi ljudje — vsi niso marali slušati svojih starcev, kojim je presedalo bojno življenje — zgrabili so loke in puščice, vzeli ščite in opa savši si meče, šli morit svoje neusmiljene sosede in brzo so privojevali vse cesarstvo carja Radovana; one, ki so se hoteli boriti, so pobili ali posekali, Radovanu pa so hoteli zvezati roki od zadaj in ga voditi na motvozu za carjem Bramadatom, kadar se bude isti vračal z zmago-slavnimi vojskami v svojo stolico.

LISTEK.

Bramadata in Radovan

Ruski spisal N. Š. Ljeskov. Prevel Vetušekov. I.

Pred zelo davnim časom sta v Indiji bili dve sosednji državi: edna se je nazivala Benares, a druga cesarstvo Kazalsko. V ednem cesarstvu je vladal car imenovan Bramadata, a v drugem — v Kazalskem — Radovan. Oba cesarja sta bila raznih značajev in nazorov in zatorej sta živela v nesoglasju ter neprestanem prepiru. Bramadata, benareški car, je bil strasten vojak ter hotel na vsak način vse poklati ali si pod jarmiti; a Radovan se ni maral vojskovati in je vedno skrbel, da bi v njegovem cesarstvu bila tišina, in da bi ljudje drug drugega ne žalili, nego bi se vsi enako trudili in imeli hrano ter obleko, a tuje blago pustili na miru.

Vsled tega raznolikega stališča cesarjev je vladala tudi po njiju dvorih in deželah raznočelnost.

Bramadata je bil tedaj vesel, ako je koga ubil in vzel tuje premoženje; a Radovan je bil

tedaj potešen, če je bilo pri njem tiho, ako so njegovi podaniki se trudili in živeli pošteno, a se niso kregali, drug drugega obrekovali in varali. In kakor pri hrabrem Bramadatu, tako tudi pri miroljubnem Radovanu ni teklo vse gladko.

Radovanovim ljudem je presedal mir in tišina in jeli so govoriti:

„Kaj imamo od tega, da živimo tiho in pokojno v miru. Danes je tiho in jutri je takisto tiho, — to je predolgočasno, in kamorkoli se obrnemo, naj še tako delamo, pri sosedih le ne uživamo istega spoštovanja, kot ljudje hrabrega cesarstva Bramadatovega. Čeprav smo siti in se nam godi dobro, pa je razžaljivo in ni veselo.“

In jezili so s tem ljudje carja Radovana mnogo let ter mu prizadevali veliko bridkosti s tem, da njegovi ljudje niso umevali korist mirnega življenja in so zavidali šumeč nemir in slavo vojaško.

A v Bramadatomu cesarstvu je ljudstvo obsojalo vojno ter godrnjalo tako:

„Kaj nam koristi naša vojaška slava. Dasi ravno smo navlekli domov zlata in srebra, vendar je vse pri nas postalo drago, celo orati nihče več noče, ne riža pospravljati, ne živine pasti. Eni so pobiti, a drugi se vračajo tako razmesar

Glavni pogoj za delovanje posojilnic je pa sprejemanje vlog, kajti po vlogah nabirajo se kapitali, s katerimi delajo potem posojilnice, in ti kapitali dosegli so po glasu računskih sklepov posojilnic, stoječih v „Zvezi slovenskih posojilnic v Celju“ koncem leta 1901 ogromno svoto po 42.542.985 K 46 v.

Modre glave nasprotnikov so torej začele tuhtati, kako bi se posojilnicam onemogočilo sprejemati hranilne vloge, češ, če posojilnice ne bodo smele vlog, posebno od neudov sprejemati, prerazala se jim bode nit življenja, ker ne bodo dobile kapitala v roke, s katerim bi delale. Na tak način so se lotili najprej slovenskih posojilnic na Primorskem Lahu. Tamkaj je namreč trgovsko in pomorsko sodišče v Trstu naenkrat zaukazalo „Podraski posojilnici in hranilnici“ ter „Posojilnici in hranilnici v Kopru“, da morate sklicati takoj občne zbornice, da se pri istih sklene, da se iz pravil izločijo določbe, po katerih smete posojilnici sprejemati hranilne vloge od vsakega, češ, da to poslovanje ni v skladnosti z javnim interesom in da določba pravil, da bi posojilnice smele denar sprejemati tudi od nečlanov, ni v zakonu utemeljena, ker se na tak način zadržuje poslovanje raztegne na vrsto poslov, katerih izvrševanje spada v področje posebnih zavodov, organiziranih po posebnih zakonih, kateri stoje pod posebnim državnim nadzorstvom, kakor hranilnic, bank i. dr., in da bi za tako vrsto opravil bilo treba vladnega dovoljenja po § 93 združnega zakona.

Prizadeti posojilnici obrnili sta se na „Zvezo slovenskih posojilnic v Celju“, katera je po svojem pravem konzulentu g. dr. Ivanu Dečku preskrbela rekurze do najvišjega sodišča ter z istimi dosegla, da se je ta naklep trgovskega in pomorskega sodišča v Trstu vsled odločbe od 19. dec. 1896, št. 14.583, kot postavno neutemeljen razveljavil.

Ker se je torej sklep trgovskega in pomorskega sodišča v Trstu izjalovil, poskusilo je na mestništvo v Trstu istotako posojilnicam spreje manje vlog prepovedati. Z naredbo od 5. julija 1898, št. 5838, je namreč prepovedalo „Posojilnici v Nabrežini“ sprejemanje vlog ter zaukazalo, da se morajo vplačane vloge dotičnim strankam vrniti. „Posojilnica v Nabrežini“ se je obrnila zaradi tega tudi na „Zvezo slovenskih posojilnic v Celju“, katera je istotako po svojem konzulentu dr. Ivanu Dečku vložila rekurz na ministristvo notranjih zadev, katero je z naredbo od 27. sept. 1898, št. 32.681, ta ukaz tržaškega namestništva kot v postavi neutemeljen, razveljavilo.

Tedaj je bil zopet nekaj let mir in posebno štajarskim posojilnicam se niso delale nikake zavire.

Še le letos, ko je nadsvetnik Ekl dobil referat v združnih zadevah pri okrožnem sodišču v Celju, nastalo je drugače. Ta gospod je znan kot „slaven“ jurist, kateri vedno nekaj posebnega iztuhta ter najtanjšo dlako bistroumno razcepi na fine dele; našel je takoj s svojim bistrim jurističnim razumom, da so pravila slovenskih

posojilnic čisto kriva. Ko sta prosili posojilnici v Velenju in v Gotovljah za registriranje in sta imeli istotako v svojih pravih določbo, da se sprejemajo tudi od neudov vloge ter dajata čez iste hranilne knjižice, odklonil je predlog za vpis, češ, da izdavanje dolžnih pisem, glasečih se na imetnika, ker taka dolžna pisma so v pravih določene hranilne vloge, ki se plačujejo vsakemu, kdor prinese knjižico, ne more v smislu § 93, postavbe od 9. apr. 1873, št. 70 drž. zak., soglasno s § 4 društvenega statuta od 26. nov. 1852, št. 253 in hranilniškega pravilnika iz dvornega dekreta od 22. sept. 1854, št. 29.304, brez ministrskega dovoljenja spadati v delokrog pridobitne in gospodarstvene zadrage.

Naravno je, da je Slovencem vedno naklonjeno in pravično višje sodišče v Gradcu tem tehtnim razlogom g. Ekl-a rado pritrdilo. Pa ta ukrep g. Ekl-a ni dolgo obstal, kajti na rekurz, katerega sta posojilnici po konzulentu „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“ vložili, je najvišje sodišče z odločbo od 5. avg. 1902, št. 11.195 izreklo, da je razlog, da bi državnega ministrskega dovoljenja treba bilo za izdajo hranilnih knjižic, katere se na vsakršno ime glasijo in vsakomur, kdor prinese knjižico, izplačuje, neutemeljen, kajti o vprašanju, ali se take knjižice smejo izdajati, ali če je za to treba posebne koncesije, odločujejo politične oblasti, zadruga si pa še le potem, ko je registrirana, lahko pridobi eventualno potrebno koncesijo, zatorej se že pri vložitvi prošnje za registriranje ne more zahtevati dokaza, da se je taka koncesija podelila ali, da podelitev take koncesije po izreku upravnih oblasti ni potrebna.

Upamo torej, da bode sedaj, ko je že o tem vprašanju najvišje sodišče dvakrat sodilo in ministristvo enkrat odločevalo, stvar definitivno skončana — tudi za celjsko okrožno sodišče — in da ne bode zopet kedaj prišel kak novi juri stični bistroumnež z isto najnovejšo iznajdbo.

Nemško šolstvo v slovanskih deželah.

Stara stvar je, ki pa ostaja vedno nova, ker njeno nadaljevanje vedno neugodno vpliva. In o kateri se baš sedaj zopet govori. Gre se za nemške marke, ki jih razsiplje Nemčija v svrhu vzdržanja in povečanja nemštva izven mej nemške države v prvi vrsti v tostranski državni polovici in na Sedmograškem. V nemškem državnem zboru je spomladi državni tajnik zunanega urada izjavil, da se bo zaklad za nemške šole v inozemstvu v bližnjem državnem proračunu zvečal, in da je vlada zavezne države Hessen-Darmstadt-a za namene „šulferajn“ a iz proračuna 37 milijonov dovolila dvakrat sto tisoč za dve leti.

Te denarne podpore za sinove nemške narodnosti niso nenaravne, temveč so splošno dovoljene, dokler veljajo vzdrževanju nemštva; nikakor pa se to ne sme odobravati, temveč najstrožje grajati, ako se Nemci množijo na škodo drugih narodnosti, zlasti Slovanov. Ker to je

vendar krivično, ako Nemci z denarjem delajo na to, da se njihov živelj po inozemstvu pomnoži, da se ustanavljajo nemške šole, in se iz slovanskih otrok delajo odpadniki in se jim tako daje prilika k neznačajnosti.

Ne more se ugovarjati temu, ako se denar, došel iz nemške države, porablja v inozemstvu, ugovarjati se pa mora temu, na kakšen način se ta denar porablja. Zakaj gotovo je, da se ti darovi zlorablajo v narodnostne namene, da se v teh šolah potujejo slovanski otroci in se ti z grda prisilijo obiskovati te šole. Češke in slovenske dežele so klasičen dokaz o tem, kako se nemštvo podpira med Slovani. Ako bi Nemci izdajali svoj denar le v podporo nemških nase lencev, le v vzdrževanje nemškega življa, bi bile te vsote veliko manjše, in vlade ne bi vsako leto izmetavale ogromnih vsot, ki so zdaj v navadi, in ki se porablja za nevarno vsenemško gibanje.

Vsi ti darovi, ki jih nemške vlade dajo za pomnoževanje nemštva v tujih deželah, se oficijelno razglasujejo; tudi se jim to ne zdi nič ne navadnega, ako nemške marke v obilici romajo v sosednjo podonavsko državo, da se porabijo za „kultiviranje tujih plemen“, ki se smatrajo kot gnoj za nemški rod.

Slovani se morajo temu ponemčujočemu naklepu odločno upreti, in se imajo sami poprijeti tega zistoma denarnih podpor, da vzdrže slovanstvo ne v inozemstvu, temveč v cellem zgodovinskem slovanskem ozemlju. Ako daje vsako leto nemška država velikanske vsote, ne da bi nemštvo vzdržala, temveč, da bi iz Slovanov delala odpadnike, potem nastane za Slovanov dolžnost, poseči tudi v žep in uničiti tako uspehe nemškega denarja.

Nemci sipljejo denar za znano protestantovsko Adolfovo društvo, katerega delovanje je gibanje „Proč od Rima“, sipljejo denar za germanizatorične šole med Slovani in za druge namene. Kaj pa bi rekli Nemci na to, kakšen hrup bi zagnali, ako bi Rusija dala vsako leto dva milijona rubljev za slovansko namene? Vlada na Dunaju bi bila v strahu, češ, da se ima zdaj Avstrijo uničiti, ako bi se to zgodilo, medtem, ko se za to nihče nič ne meni, da se pruski denar v pangermanske svrhe pošilja k nam.

Tu se vidi, na kakšen način se meri pravica Slovanom; nemška marka se smatra za sveto kulturno delo, ruski rubelj pa za državno nevarno zlodejstvo. Bog ve, če se bodo vladi na Dunaju odprle oči, predno ne bo prepozno?

Celjske in štajarske novice.

(Slovenski gimnazijski razredi.) V prvi razred slovenskega gimnazija je bilo na novo sprejetih 34 učencev. K temu prištevamo onih 39, ki so bili sprejeti meseca julija in štirje repetente, tako, da bo imel prvi razred 77 učencev. Otvoril se bo torej v prvem razredu drugi oddelek. S tem je imenitno s številkami dokazano, kako potreben je naš zavod. Imeli bi v prvem

No, miroljuben kazalski car Radovan je vse svoje izgube prenašal potrpežljivo, a tega pa le ni mogel preboleti, da ga bodo vodili na vrvi in se mu rogali njegovi zmagačci in njegovi bivši podaniki, kateri so sedaj odstopili od svojega mirnega običaja ter se udali bojnim slavnostim Bramadata, carja benareškega. In da mu ne bi bilo prenašati tega ponižanja, rekel je Radovan carici, ženi svoji:

„Sleci hitro svojo cesarsko obleko, ki je na tebi, in daj isto beračici, a njej vzemi njeno borno oblačilo; tudi jaz storim tako in oblečena v cunje pobegneva natiroma ter se skrijeva na tak kraj, kjer naju nihče ne misli iskati, tam bodeva živela vedno, ali dokler se ne izpremeni naša usoda.“

II.

Radovanova žena je vse ubogala, in zametila sta svojo poslednjo cesarsko obleko z beraško in bežala v temni noči iz svoje Kazale, jela se skrivati po gozdih in pustinjah. Ali brzo jima je prišlo na uho, da se je car Bramadata, zvedevši o njih begu, strašno razsrdil in kaznoval mnogo svojih ljudi in njih bivših podložnikov zato, ker so izpustili Radovana in njegovo ženo,

carico Rupto. A nato jo ukazal Bramadata znova biti po bobnu ter klicati po cellem cesarstvu, da tisti, ki pove, kje se skriva Radovan z ženo, s carico Rupto, prejme od njega velikanska darila. Dotičnik bo jездil v znak časti na načičkanem slonu za zvezanim Radovanom in njegovo Rupto-carico, in njegovo ime se vkleše z ostrim klinom v kamen, v spomin vnukom ter pravnukom.

In ko je izvedel o tem car Radovan, vstrepetal je straha in žalosti, da je radi njega mnogo ljudi izgubljenih, in rekel je tedaj Rupti-carici:

„Slabo sva ravnala, da sva se skrila, veliko ljudi je vsled tega poginilo, a vrhutega pa se nama ni možno dalje skrivati niti v gošči; nekdo naju spozna in carju Bramadatu izda. Velikanska darila so zapeljiva, pa tudi čast je vabeča — jaz se ne zanesem niti na svoje bivše posle. Ali bi ne bilo bolje, da se sama izdava? Kaj misliš?“

A carica Rupta je pregovorila moža, naj bi ne šel pred Bramadata, a svetovala mu skriti se na drugačen način; ne v lesih in pustinjah, ampak iti neposredno v stolico benareškega cesarstva ter živeti ondi sredi priprostitih ljudi

nepoznan, kajti tam ju nihče ne misli iskati, tam bodeva živela varno.

Car Radovan je poslušal ženin nasvet in odpotovala sta v Benares kot berača, prišla tja od nikogar nepoznata ter se nastanila tam med najpriprostejšimi delavci, ki so živeli od vsakdanjega dela. In todi je carica Rupta, koja je bila doslej brez otrok, začutila pod svojim sroem utripanje novega življenja in porodila je krasnega fanteka, katerega je nazvala Dolgoživ.

To ime jej je prišlo zato na misel, ker je oče njegov dolgo trpel, a on pa naj dolgo živi ter poravna našo bedo z našim sovragom Bramadatom...

In preživeli so Radovan, Rupta ter sin Dolgoživ v stolici benareškega cesarstva pri carju Bramadatu celih deset let nepoznani med priprostimi dninarji. Vsled naporenega truda so se roditelji Dolgoživa tako izpremenili, da so bili podobni prejšnjim, liki je slična suha bilka sočnati travi, a svoji usodi vendar niso ušli.

(Dalje prihodnjik.)

razredu še več dijakov, če se ne bi bilo od nemške strani brezvestno v svet trosilo, da se bo naš gimnazij opustil, vsled česar je mnogo staršev svoje sinove poslalo v Maribor ali pa v Ljubljano.

(Solsko leto) se je pričelo in z njim bolj živahno gibanje po mestu. Posebno po celjskih trgovinah se pozna, da so se vrnili dijaki v mesto. Nič manj pa ne občutijo tega veselega povratka mestni obrtniki. Koliko prometa, koliko dobička to prinese, ne samo v začetku, nego tudi skozi celo leto! Če to pomislimo, potem se le sprevidimo, kako nadute so dotične nemške bučice, ki se branijo slovenskega gimnazija v Celju. Sicer pa moramo priznati, da je večina celjskih Nemcev za našo gimnazijo. Če proti njej protežirajo, je to pripisati le pritisku od strani ljudij, ki pri tej agitaciji nimajo ničesar zgubiti, kakor n. pr. Ambrožič, Jesenko itd. Groši slovenskih dijakov pa le vsem prav pridejo!

(Dijaška kuhinja" v Celju) ima svoj redni letni občni zbor v sredo, dne 24. t. m. s. sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo predsednika. 2. Poročilo blagajnika in tajnika. 3. Volitev novega odbora. 4. Razni nasveti.

(Celjsko politično društvo „Naprej“) Pišejo nam: Na zadnjem občnem zboru celjskega političnega društva „Naprej“ je predsednik dr. Karlovšek zagotavljal, da se bodo odslej vsakih 14 dni vršili gotovo shodi po okolici v svrhu gospodarske osamosvoje našega ljudstva. Z velikim uspehom je to društvo podražilo mleko, zato zdaj z velikim zanimanjem pričakujemo nadaljnjih uspehov dičnega društva. Govori se sicer, da je marljivi g. predsednik zadnji čas preobložen z delom, ali — obljuba dela dolg!

(Celjski poslanec) Pommer bo zopet stražil po deželi. Prodajal bo svojo modrost od 20. sept. do 4. oktobra t. l. volilem v svojih volilnih krajih. V sredo bo prišel v Celje. To bo zopet vezanje otrob in metanje peska v oči neumnih volilcev!

(Krivično postopanje predsednika nadsoodišča v Gradcu, grofa Gleispacha) Preteklo nedeljo je prinesel dunajski uradni list zopet nekaj imenovanj v slovenskih sodno-službenih mestih. In zgodilo se je, da je za namestnika pri državnem pravdnistvu v Ljubljani imenovan ptujski adjunkt R. Tschsch, pri državnem pravdnistvu v Mariboru pa adjunkt Duchatsch. Oba ta dva nista v nikakem obziru kake posebne zmožnosti, pač pa sta obadva velika in zagrizena Nemca. In ta lepa, Gleispachu nad vse dopadljiva lastnost, jima je pripomogla, da sta preskočila celo vrsto slovenskih starejših adjunktov in da sta na dveh naših mestih brez vse težave izpodrinila dva veliko bolj sposobna slovenska tekmeča. Naši državni poslanci naj napno vse sile, da gre Gleispach v pokoj.

(Porotno sodišče v Celju.) Dne 15. sept. sta stala pred tukajšnjimi porotniki 56 letni K. Findeisen iz Št. Pavla pri Preboldu in 64 letna Urša Cizer, oba obtožena žepne tatvine. Bila sta oba že večkrat prej kaznovana, in sicer je bil Findeisen že petkrat v ječi in je bil zaprt že vsega skupaj nad 24 let; Cizer pa je bila že štirinajstkrat zaprta. — Letos dne 12. marca so ju zalotili v Št. Jurju na semnju, ravno ko sta tam opravljala svoj nepošteni posel. Nakradla sta že precej denarja, vlomila sta tudi v cerkvi v nabiralno skrinjico, slednjič pa ju je zalotila roka pravice, ko sta ravno kmetu Pučniku odrezala žep, ter je denarnica, v kateri je bilo 140 kron, padla na tla. Tatova so prijeli zandarji. Na sodišču nista hotela ničesar priznati ter se celo ne poznati. Porotniki so ju spoznali krivim in obsodili Findeisena na 10 let, Uršo Cizer pa na sedem let težke ječe. — Dne 16. sept. sta stala pred porotniki dva 15 letna fanta, in sicer Miha Žvelj iz Save in J. Gerbec iz Kresnic, oba ključničarska učenca. Obtožena sta, da sta ponarejala groše in jih izdajala. Delala sta jih iz cina in svinca ter jih napravila petnajst. Porotniki so ju spoznali krivim in je bil Žvelj ohsojen na štiri mesece, Gerbec pa na tri mesece ječe.

(Savinjska železnica.) Ker se železnica Celje-Velenje-Dravograd z novim letom podpravi, zahtevamo, da se ob tej priliki naši državni po-

slanci pobrinejo prvič: da vendar dobimo enkrat slovenske napise — če se to sedaj ne bi doseglo, bi to bilo v nebovpijoče. Drugič se razume samooobsebi, da se mora gorostasni nedostatek odpraviti, ki leži v tem, da odhajajo vlaki iz Velenja v Celje za deset minut prej nego prihajajo tja iz Sp. Dravograda. Tretjič bi bilo na mestu, da dobimo kako večerno zvezo Velenje-Celje, kakršno si želijo za prav dolgo časa prebivalci Savinjske doline. Od vseh teh zahtev je prva brez vsakega ugovora najvažnejša in bi bilo njeno zanemarjanje prav sramotilno za naše poslance ter bi jim tega nikdar ne pozabili.

(Prodaja hmelja.) Češki in bavorski kupci so pretekli dni hmelj prav pridno kupovali, in sicer golding hmelj po 70—80 kron, pozni hmelj po 65—70 kron za 50 kil. Mnogo hmelja se je prodalo tudi na Angleško in v Ameriko.

(Društvo „Kmetovalec“ v Gotovljah) bode imelo v nedeljo, dne 28. septembra t. l. svoj XXV. občni zbor ob 3. uri popoldne. Spored: 1. Pozdrav. 2. Govor o umni bučloreji, govori g. Tom. Kurbus, nadučitelj v Slivnici. 3. Govor o šoli, govori g. Ant. Šumljak, nadučitelj v Gotovljah. 4. Društveno poročilo. 5. Vpisovanje udov in plačevanje letnine. 6. Volitev odbora. 7. Nasveti in slučajnosti. Med točkami sporeda in pri končni prosti zabavi poje domači mešani in moški zbor. Vse prijatelje naprednega kmetijstva od blizu in daleč vabi k pouku in zabavi ter kliče vsem „dobrodošli!“ — društveni odbor.

(Društvo „Sloga“ pri Sv. Petru) v Savinjski dolini imelo bode prihodnjo nedeljo, dne 21. septembra svoj letni občni zbor ob 3. uri popoldne v prostorih gostilne pri g. Miheljaku. Spored: 1. Pozdrav. 2. Govor o važnosti društev. 3. Društveno poročilo. 4. Vpisovanje udov in vplačevanje letnine. 5. Volitev odbora. 6. Nasveti in slučajnosti. Po zborovanju bo prosta zabava s petjem. K najobilnejši udeležbi vljudno vabi odbor.

(Bralno društvo v Št. Pavlu pri Preboldu) priredi v nedeljo, dne 21. t. m. veselico v prostorih g. Fran Vedenika s sledečim sporedom: 1. Govor o kmetijstvu. 2. Srečolov. 3. Drama tična igra „Zakonske nadloge“ v enem dejanju. 4. Prosta zabava in ples. Sodeluje godba na lok. Vstopnina: Sedeži od 1.—3. vrste po 60 vin., od 3.—6. vrste po 40 vin., od 6.—9. vrste po 30 vin., stojšča 20 vin. Opomni se, da pri govoru in srečolovu ni vstopnine. Preplačila v korist uboge šolske mladine in bralnega društva se hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi vabi najvljudnejši odbor.

(Od Sv. Martina na Paki) se nam poroča: Tukaj je nekdo založil razglednice in sicer s samonemškim napisom. Ta človek sedaj ponuja te razglednice. Mislimo, da bodo naši trgovci toliko zavedni, da se ne bodo pečali s prodajo takšnih razglednic. Zavedni Pačani, trgovci in gostilničarji, ne kupujte teh razglednic, ampak naj jih pokupijo tukajšnji — trije Nemci.

(Iz Vojnika.) Dne 7. t. m. priredila je družnica sv. Cirila in Metoda za Škofjovas in okolico povodom občnega zbora tri igre: „Ne udajmo se“, „Ponesrečena glavna skušnja“ ter „Stotnik in njegov sluga“. Vsako igro spremljalo je in ji sledilo frenetično odobravanje. Slavnost povišal je šmartinski pevski zbor s pevovodjem g. Kvascom na čelu, — do vrhunca. Kakor pride brat, bratu v pomoč, tako prihiteli so Šmarčani k nam, in se častno odzvali našemu povabilu, ker vedo, da treba skupno delovati za skupne interese narodnih pravic. Bog Vas živi, dragi Šmarčani, bodi Vam iskrena prisrčna zahvala! Zahvaljujemo se pa tudi g. Brankotu dr. Žižekovemu, ker je mnogo pripomogel pri napravi odra in vsem sodelovalcem, ki so pripomogli, da je veselica tako izvrstno izpala.

(Konkurz) je dovolilo okrožno sodišče v Celju črez imetje trgovca Fr. Slavina v Poniški na juž. žel.

(Shod v Čadramu.) V nedeljo je bil v Čadramu ljudski shod, kateremu je predsedoval župnik Bezenšek. Poslanec Žičkar jo izjavil, da je vlada dolžna ugoditi slovenskim zahtevam, če hoče računati na njihovo podporo pri nagodbenem vprašanju. Štajarskim Slovencem se primanjkujejo narodne šole.

(Vinska letina) na Orešjem pri Bizeljskem bo letos prav dobra, če ne bo še kakih uim,

Vina bo več od lani in bo tudi boljše. Branje se začne drugi teden.

(Umri je) v Brežicah g. Peter Gostinček, župnik v pokou. Bil je rojen l. 1838. N. p. v m.

(Toča je pobila) dne 13. t. m. pri Sv. Jakobu v Slov. gor. Padala je v petih občinah in strahovito pobila v vinogradih in na polju. Vsi jesenski pridejki so uničeni.

(Otrok zgorel.) Delavcu Anderju na železnici v Mariboru je zgorel 12. t. m. petletni deček; ta se je namreč v nenavzočnosti staršev igral z žveplenkami, zažgal domači skedenj, in našel tudi sam smrt v ognju.

(Od Sv. Barbare.) Veliko Ciril-Metodovo mladeniško slavnost priredi v nedeljo, 21. sept. ob pol 4. uri popoldne na dvorišču župnišča mladeniška zveza bralnega društva pri Sv. Barbari pri Mariboru. Na sporedu so: petje domačega in lenartskega pevskega zbora, tamburanje lenartskih tamburašev, deklamacija, slavnostni govor čg. Fr. Muršica, pozdravi mladeničev in predstava svetopisemske igre „Egiptovski Jožef“ na krasnem novem društvenem odru. Mladičji iz bližine in daljine, prijatelji in prijateljice mladinskega napredka, pridite vsi na to slavnost, ki obeta biti kaj krasna. Prijazni hrib Sv. Barbare s svojim veličastnim razgledom zasluži ob tej izredni priliki najobilnejšega poseta.

(Bralno društvo „Naprej“ pri Sv. Barbari v Haložah) priredi v nedeljo, dne 21. septembra po večernicah v gostilni g. Korenjaka veselico s tamburanjem, petjem, šaloigro „Kmet Herod“ in s šaljivim srečolovom. Tudi gg. posl. dr. M. Ploj in dr. Jurtela sta že skoraj za gotovo obljubila, da prideta poročat. Vse domačine in društvo prijazno naklonjene sosede vabi k prav mnogo brojni udeležbi odbor.

(Porotne sodbe v Mariboru.) Dne 13. t. m. se je imel zagovarjati pred porotniki 39 letni posestnik Jur Miško iz Andrijanc, obtožen je bil, da je sam zažgal svoja gospodarska poslopja, da bi dobil zavarovalnino 2400 kron. Pripoznal je, da je sam zažgal; zato je bil obsojen na šest let težke ječe, poostrene vsako leto enkrat s temnim zaporom in postom. — Isti dan sta se imela zagovarjati delavca Jak. Ovčar in Miha Kašman od Sv. Janža, radi požiga. Prvi je pozval drugega naj mu zažge kočjo, katero je bil ravno prej zavaroval za 900 kron, in mu obljubil zato 20 kron. Koča je zgorela, in zavarovalni znesek izplačan. Porotniki so ju spoznali krivim; bila sta obsojena vsak na poltretje leto ječe. 39 letni postopač Franc Srnc je obtožen hudodelstva zoper pravno, ker je zloračil neko 7 letno deklco. Bil je obsojen na sedem let ječe. — 16. septembra se je vršila obravnava proti Fr. Kalchbergu, prejšnjemu uredniku „Pettauener Zeitung“ radi razžaljenja časti. Bil je oproščen.

(Vrtno veselico) priredi bralno in pevsko društvo „Maribor“ v nedeljo, dne 21. septembra 1902 na vrtu „Narodnega doma“ v Mariboru. Spored: A. Petje in godba. Med posameznimi pevskega točkami svira godba. B. Sijajna trgatav na verandi. Otvoritev trgatve in prihod župana z občinskimi osobjem ob 5 uri popoldne. C. Prosta zabava. Metanje s konfetijem, šaljiva pošta ter različna druga razveseljevanja. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Vstopnina za osebo 40 vin., za obitelj (3 osebe) 1 krono. K obilni udeležbi vabi najvljudnejši odbor.

(Lembah pri Mariboru) Veselico, katero je priredilo tukajšnje mlado bralno društvo, se je sijajno obnesla. Bila je mnogoštevilno obiskana. Sešlo se je mnogo gostov iz tujih krajev, pa tudi našega priprostega ljudstva je bilo obilo. Mislimo, da je spored vsacega zadovoljil. Posebno pridno so udarjali vuhredski tamburaši, kateri delajo svojemu kapelniku vso čast in res izvrstno igrajo. Iskreno se tudi zahvaljujemo društvu „Maribor“ in pa pevcem iz Ruš, ki so nas razveseljevali s krasnim petjem. Upamo tudi, da se je dopadla vsem predstava gledališke igre „Kje je meja?“ Lembaški diletantje bodo še večkrat poskusili kako igro, posebno, ker je naša domača ljudstva zdaj tako navdušeno za „teater“. Dolgo se je še razlegalo petje v jasno noč. Vse ljudstvo je bilo veselo in naši fantje so si marsikatero narodno zapeli. Namen veselice je tedaj dosežen. Ljudstvo se zaveda svo-

jega jezika, a tudi društvena blagajna je polna. Otroci lembske šole pa še bodo dolgo dobivali reči za denar, ki se je v nedeljo nabral.

(Kolera v Gradcu?) V graški bolnišnici usmiljenih bratov zdravijo nekega moža, na katerem se pojavljajo znaki kolere. Okrog njega so zbrani zastopniki zdravstvenih oblasti.

(Na VII. avstrijski vinogradniški shod) v Kremnu, ki se je otvoril v ponedeljek je došlo tudi več štajarskih zastopnikov in veščakov. G. Suschnig iz Gradca je govoril o streljanju zoper točo.

Druge slovenske novice.

(Osebnosti.) Imenovani so: Tajnik deželne vlade na Koroškem g. J. Kremenšek okrajnim glavarjem v Logatcu, vodja okr. glavarstva v Kranju, g. Alf. Pirc, okrajnim glavarjem ravno tam, vodja okr. glavarstva v Logatcu g. O. pl. Datela okrajnim glavarjem v Radovljici.

(Umetniška razstava v Ljubljani.) Na razstavo je bilo poslanih že nad 200 različnih umotvorov; poslalo je več novih umetnikov, ki pri prvi razstavi niso nastopili. Razstava se otvori v soboto, dne 20. t. m.

(Toča in strela.) V Šmarju pod Ljubljano je bila pretekli dan huda toča. Proso je večidel otrsela, ajda pa čisto uničila. Škoda je velika. — V petek je treščilo v neko hišo na Selih. Ogenj so hitro pogasili.

(Toča.) V Trsteniku pri Trzinu na Gorenjskem je padala v soboto grozna debela toča. Naredila je veliko škodo, zlasti na prosu in ajdi. Ljudje in živali so bili vsi krvavi in obtočeni, katere je toča našla na prostem.

(Nesreča.) V soboto dopoldne je strela udarila v cerkev v Kriški vasi nad Višnjo goro na Dolenjskem ter omamila ženo posestnika Zupaniča. Popoldne pa je strela ravno temu posestniku ubila vola.

(Nevihita.) Dne 6. t. m. je toča hudo poškodovala okoli Štange na Dolenjskem, vihar pa je oklatil vsa jabolka. Dne 13. t. m. je med groznim viharjem treščilo v cerkev; strela jo je na več mestih poškodovala.

(Žensko bolnišnico) zidajo v Novem mestu. Oskrbovanje bolnišnice se misli oddati usmiljenim sestram v Gradcu. Stavba bo veljala 160.000 K.

(Velika nesreča.) Pri Črnem vrhu na Notranjskem je 11 letni sin gozdarja Korše ta ustrelil v šali, ker ni vedel, da je puška nabita, 11 letno hčer sosedu Rūpnika. Zadel jo je tako nesrečno v glavo, da je na mestu mrtva obležala. Strel ji je razbil glavo, da so ji iztekli možgani.

(Strela.) V soboto zjutraj ubila 17 letnega mladeniča A. Magajna iz Gor. Vrem na Notranjskem na paši, ko je vedril pod nekim drevesom.

(Veliko škodo) je v okolici Matenjevsi na Notranjskem napravila dne 13. t. m. toča. Padala je kakor oreh debela in razbila vse poljske pridelke, kar ni še spravljeno. Veliko škodo je napravila tudi na sadnem drevju. Na hišah je tudi šipe razbila.

(Vipavska železnica) se otvori kasnejši čas enkrat; otvoritev se je morala od 15. t. m. odložiti, ker še niso vsa dela dovršena.

(Treščilo je) minulo soboto v hlev posestnika Mlinarja v Rovtahu na Notranjskem. Pogorelo je vse, kar je bilo lesenega in krma.

(Shod za ljudske šole v Trstu.) Manifestacijski shod za slovenske šole v Trstu v nedeljo je bil nepričakovano sijajen. Vkljub deževnemu vremenu je bilo zbranih preko 6000 udeležencev. Shod je otvoril poslanec Mandič kot predsednik političnega društva „Edinost“. V nagovoru je dejal, da je sramotno, da moramo v kulturni državi beračiti za šole. Za njim je govoril dr. Gregorin, ki je natanko opisal ves boj za slovenske tržaške šole. Navzoči so bili tudi socijalni demokrati, in govorili so tudi štirje sodrugi, zastopniki slovenskih in italijanskih socijalistov; izjavili so se načelno za slovenske šole, a med burnimi ugovori so napadali vodstvo slovenske stranke. Zadnji je govoril dr. Rybář; med njegovim govorom so hoteli razgrajati socijalisti, ko jim je Rybář očital, da iščejo zveze z najbolj kapitalistično stranko, a naše občinstvo jih je poučilo, da morajo biti mirni. Sprejete so bile resolucije in poslane cesarju, ministrom in slovanskim državnoborskim klubom na Dunaju.

Dopisi.

Iz Št. Pavla pri Preboldu. Naše bralno društvo priredi v nedeljo, dne 21. t. m. po večernicah pri „Peku“ veliko veselico v korist uboge šolske mladine. Spored je obsežen, zanimiv in raznovrsten, tako, da se vsaj deloma ustreže vsakemu častitemu udeležencu. Resnim gospodarjem in skrbnim gospodinjam bodo ugaljali nauki in predlogi kmetijskega strokovnjaka. Kdor ima za par grošev rad poleg čistega veselja še lep dobiček, se bode še dolgo spominjal na imeniten srečolov, ki je druga točka naznanjene veselice, kajti z ozirom na blagi namen zabave darovalo je več dobrotnikov izvanredno mnogo lepih in dragocenih dobitkov. Vsi tisti, ki silijo v „zadnji zakrament“ ali pa iz njega, bodo hvaležni našim vrlim diletantom, kateri se pridno pripravljajo na predstavo gledališke igre „Zakonske nadloge“. In mladi svet, ki še ne pozna nadlog in težav solzne doline, se zamore v plesni dvorani ob zvokih dobre godbe radovati do belega dne.

Odbor bralnega društva se trudi, kar je le v njegovih močeh, da bi veselica vsestransko uspela, da bi bili ž njo popolnoma zadovoljni vsi cenjeni gosti, kakor tudi prazni želodci in goli udje ubogih sirot. Zato prosi savinjske rodo in mladino ljube in vse prijatelje poštene zabave za mnogobrojno udeležbo.

„Imaš-li, brate, mnogo od nebes,
Od bratov ne obračaj mi očest!
Duh plemeniti sam bo nosil bōli,
A sreče vžival sam ne bo nikoli.
Odpri srce, odpri roke,
Otiraj bratovske solze,
Sirotam olajšaj gorje!“

Iz Jurklostra. (Častni občan). Občinski odbor jurklosterski je v svoji seji z dne 13. t. m. imenoval nadučitelja v Št. Lenartu nad Laškim, g. Radoslav Knašiča. svojim častnim občanom ter je ob enem sklenil prositi: Slavni okr. šolski svet laški blagoizvoli izreči imenovanemu nadučitelju povodom njegovega premeščenja v Gorico v Sav. dolini za njegovo 10 letno neumorno delovanje v šoli v Št. Lenartu, osobito pa za njegovo pogumno brambo šolskih postav pred znanimi napadalci in za njegovo delovanje, s katerim je povzdignil veljavo šolskih postav, veljavo učiteljskega stanu in šole, nadalje zaradi njegovega prestanega trpljenja pred neopravičenimi napadi nasprotnikov šole v Št. Lenartu, svojo uradno priznanje, da se tako dá po krivici preganjanemu v uradu in v javnosti zaslužen zadoščenje. Ob enem pošlje občinski odbor na deželni odbor štajarski prošnjo za uvedbo pravičnega disciplinarnega zakona po sledečem besedilu:

Visoki deželni zbor štajarski!

Glasom sejinega sklepa z dne 13. septembra 1902, prosim podpisani občinski odbor za upeljavno novega, v vseh ozirom pravičnega in pravičnega nazorom državne justice ustrezajočega disciplinarnega reda za štajarsko učiteljstvo ter podpira svojo prošnjo z obrazlogom, da je sedanji disciplinarni red na škodo učiteljstvu in šoli jako pomanjkljiv.

Vsa čast vrlému in zavednemu občinskemu odboru.

Iz Ži. Po dveletnem presledku vršila se je pri nas zopet enkrat večja veselica, in lahko rečemo, da je ta veselica glede raznovrstnosti programa nadkrilila vse dosedanje. Dvoje iger, petje, deklamacije, govor, šaliva pošta in naposled še ples — kdo bi mogel zahtevati več? Ves spored se je vršil točno in lepo. Čudili smo se zlasti diletantom, ki so s tako malimi sredstvi, ki so jim bila na razpolago, znali uprizoriti tako dobro dve težki igri. Krasno in s čutom sta rešili svojo ne lahko nalogo deklamovalki, dve gospici Gosakovi in gosp. pevo iz Konjic pod vodstvom g. B. Serajnika so s svojim krasnim petjem izpopolnili spored. Slavnostni govor g. jur. Kodermana pa žal ni dosegel popolnoma svojega namena, ker je bil, kakor sploh vsa veselica, namenjen v prvi vrsti kmetškemu občinstvu, in tega na veselici ni bilo mnogo. Posebno slabo so bili zastopani domači vaščani. Prišli so sicer, toda pozno po končanem sporedu — pit. Vendar pa je cela veselica uspela sijajno — tudi v gmetnem oziru, tako, da dobi tudi od nas

„Dijaški dom“, v čigar prid je bila veselica prirejena, par desetakov. — Glavno zalogo za lepi uspeh ima pač glavni aranžer g. jurist M. Gosak in z njim gg. žiški dijaki. Hvala gre pa tudi vsem drugim, ki so po svojih močeh pomagali, tako pred vsem gospici Rosinovi in konjiškemu pevci. Hvala pa bodi na tem mestu tudi vsem udeležencem od blizu in daleč, posebno Slove-njebistričanom, Konjičanom in Šentjernejčanom. — Res lepo smo se imeli na žiški veselici in po končanem sporedu smo ostali še dolgo sknpaj ob vinu in pesmi. Pozno smo se ločili vsi s srčno željo: Na gotovo svidenje v Ž. č. drugo leto!

Iz Vuhreda v Dravski dolini. Koncert tukajšnjega tamburaškega zbora od dne 7. kimovca t. l. se je obnesel imenitno. Vrlému vodi telju tamburašev, gosp. Franjo Paherniku, gre vsa čast in hvala! Ako pomislimo, da je več kot polovica tamburašev priprosti ljudje in da imajo ravno ti najtežje instrumente; ako nadalje pomislimo, kako krasno so se proizvajale točke, kakor „Zrinski“, se moramo naravnost čuditi potrpežljivosti, katere se je zahtevalo od tamburašev; posebno pa od gospoda predsednika, da se je vse to doseglo! Vsaki točki je sledilo burno odobravanje, vsaka točka si je pridobila srca poslušalcev, da jim bodo še dolgo ostali v spominu vuhreški tamburaši, vrlji oznanjevalci slovanske slave! — Med godbeni del koncerta se je vpletla kratkočasnica v ednem dejanju „Ne vdamo se!“ Igra je uspela dobro, diletantje so želi obilo priznanja zadovoljnosti, dasiravno so stopili ob tej priliki prvičkrat na oder. — Mnogo veselja je povzročil upetni cgenj, za šalo in smeh pa je poskrbela šaliva pošta in metanje s konfetjem. Udeležba je bila velika, iz cele Dravske doline so prihiteli vrlji narodnjaki v Vuhred, med vrata k „lutris“ Marenbergu in tudi iz Marenberga je prišlo vse slovensko, kar „leze in gre“. (Udeležba je bila torej velika, dasiravno „gvišni“ gaspudi niso blagovoliti priti, in sicer tisti, ki imajo dolge jezike, pod pazduho pa gube, v glavi „gnile nazore“ in „redke misli“!) Naša veselica nam je naslikala krasen odsev narodne zavednosti Podravčanov. Pokazala nam je, da se tudi nenavadno hitro širi narodna probujenost, da se množijo narodnjaki, „kakor gobe po dežju“. Le tako naprej, in skoraj ga ne bo več kraja ob Dravi, koder bi se še šopirila sumljiva zvičajnost nasprotnikova!

Narodno-gospodarske novice.

Ljudska izomika in ljudsko blagostanje.

II.

(Dalje.)

„Znanost in spoznanje sta radost in pravica človeštva; dela sta narodnega bogastva, mnogo krat nadomestilo onega, kar je odmerila narava v preskromni meri... Kar preide tega znanja v industrijalno življenje narodov in dviga obrtno pridnost, to izide iz srečnega sklopljenja človeških dogodkov, po katerem stopa resnično plemenito in lepo s koristnim, kakor namenoma, v večno dotiko.“ Tako govori Fichte na drugem mestu v svojih „govorih na nemški narod“.

Vedno nastajajo nasprotniki ljudske omike. Ko je cesar Jožef II. preustrojl ljudsko šolstvo vsaj nekoliko (seveda ne za vse narode v pravičnem smislu!) in mu je na Češkem pomagal osobito nek dekan Kinderman, se mu je predbacivalo, da „hoče storiti kmete preučene. In tudi dandanes se dvigajo takšni duševni pol-aristokratje zoper večjo ljudsko izomiko. Seveda se zavzemajo ljudje tu in tam za vprašanje izobrazbe, doneče fraze in neprimeren patos ne igrajo nikjer večje vloge kakor pri naših takozvanih „političnih izpoklica“ ali pa pri kakih mestnih očetih, kadar počnejo govoriti o šoli in omiki, in osobito časopisje zna mnogo pripovedati o raznih izobraževalnih društvih, o potovalnih učiteljih, včasih zna tudi tožiti o učiteljskih plačah in o pomanjkanju učiteljskih sil, osobito tedaj, kadar se gre pri volitvah za glasove učiteljev, a o tem, ali so ljudske šole v resnici takšne, kakor bi morale biti v kulturnih državah, o tem, da gre vsako leto velika množica otrok v življenje in v življenjski boj, katerih izomika je sramota za našo

toli hvalisano kulturo, za liberalne aksiome našega državnopravnega življenja, o tem se govori prav malo.

Kakor smo že popreje omenili, se najdejo tudi med našim kmečkim ljudstvom ljudje, ki pravijo, da je izomika zanje nepotrebna. A ne le to, najdejo se med večjimi kmeti, ki imajo na svojih posestvih stalne delavce, ljudje, kateri pravijo, da tem delavcem omika očividno škoduje, da omika teh delavcev zabranjuje gospodarski razvoj, ovira ljudsko blagostanje.

Nasproti temu smo omenili že popreje dejstvo, da ravno države, kojih ljudstva so dosegla precej visoko stopinjo omike, stopajo na svetovni gospodarski trg kot nepremagljive tekmovalke. In vzrok temu ni nikakor višja izobrazba zgornjih stanov, ampak nasprotno je dokazano, da ravno večja omika proizvajalnih stanov povzroča večje gospodarsko blagostanje. Omika po višuje proizvajalno silo posameznika. To kaže statistika moskovsko-vladimirske tovarne za bombaž, koje smo omenili že zgoraj.

In da ni potrebna le strokovna, ampak tudi neka gotova splošna izobrazba, tudi to smo omenjali poprej.

Toda že zgoraj smo govorili o tem, da samo šolska izobrazba nikakor ne zadošča za življenje, ampak da se početna izobrazba, pridobljena v šolah, mora širiti in spopolnjevati. To je mogoče v raznih izobraževalnih društvih, v bralnih društvih, v čitalnicah in javnih ljudskih knjižnicah. O teh poslednjih mislim govoriti v posebnem članku. Za danes govorim samo o tem, kako je omogočiti ljudsko izobrazbo izven šole in nadalje nekoliko natančneje, kako upliva ljudska izobrazba.

Gospodarski predpogoj ljudske izobrazbe osobito po mestih, bi bil: zvišanje mezde (plače) in skrajšanje delavskega časa. In ravno za to dvoje se bori naša moderna doba. Videlo se je, kako slabe posledice ima nizka plača na stanje ljudske izobrazbe. Dokazalo se je celo mnogokrat, da imajo veleindustrijalci, ki slabo plačujejo svoje delavce in jih obenem silijo k mnogournemu dnevnemu delu, očividni namen, onemogočiti vsako naobraževanje delavcev in uničiti celo tisto malo znanja, ki so si ga pridobili delavci v šolah.

Nasprotno se vidi povsod, koder dobivajo delavci večjo plačo in koder delajo manj ur na dan, da se boljša stanje njih izobrazbe, a vidi se ob enem, da povišanje ljudske izobrazbe ni kakor nezmanjšuje proizvajalne sile posameznikov, ampak je večja, in da delavci, čeravno delajo manj ur na dan, proizvajajo istotoliko ali pa še več, kakor so preje, ko so delali mnogo več pri manjši izobrazbi. Naposled se pa tudi opaža, da raste z večjačo se omiko ne le proizvajalna sila, ampak tudi moralni nivo posameznika. In kako upliva pravnost na gospodarski razvoj, to smo pokazali že zgoraj. (Dalje prihodnjič.)

Politični pregled.

(Državni zbor) se snide, kot se čuje, v drugi polovici meseca oktobra. Kot vzrok zato, da se snide šele tako pozno, se navaja počasni razvoj nagodbenih pogajanj. Obe vladi, kot se vidi, vključno pogostim posvetovanjem, ne moreta premagati neednakosti v innenjih. Vrhutega se čuje, da misli dunajska vlada takoj pri sestanku državnega zbora predložiti vse predloge, ki se tičejo nagodbe z Ogrsko. Iz za poslednjega za sedanja je preostalo še 16 najhujših predlogov, katere bo moral državni zbor najprej rešiti.

(K položaju) Čehi prihajajo na dan z ostrimi grožnjami, da bodo zopet začeli v parlamentu z obstrukcijo, če ne ugodijo Körber češkim zahtevam. Vlada je Čeha že večkrat ponižala in razžalila ter podredila narodni in kulturni razvoj Čehov samovolji Nemcev. To se ne more vzdržati več. Češki narod je prisiljen z vso odločnostjo in ostopostjo zahtevati, da se njegove pravične želje izpolnijo. Zaman pa se trudi vlada, da bi podkupila Čeha, ki zahtevajo pred vsem nazaj jezikovne naredbe. Čehi so edini v tem, da mora vlada jim najprej povrniti jezikovne naredbe, potem ne bodo oni delali nasprotja nagodbi.

(Velik poljski shod) se vrši prve dni oktobra v Lvovu; sklenil bo med drugim izda

jati časniško korespondenco v treh jezikih, v poljskem, francoskem in angleškem ter ustanoviti narodno demokratično stranko. Shod bodo obiskali avstrijski, pruski in ruski Poljaki.

(Nemški strah pred lužiškimi Slovani.) Strah, ki ga povzročajo Nemcem Poljaki v Poznanju s svojo narodno borbo, je zadobil zdaj še nove večje oblike. Znano je, da so mislili Prusi lužiške Srbe za popolnoma izgubljene za Slovanstvo in jih zaradi tega tudi niso narodno preganjali. Kar hkratu pa se je ta deloma že ponemčeni narod dvignil k zavesti, kako veliko krivico so mu storili Nemci, hoteč ga oropati narodne svetinje. Prvi pojav te zavesti lužiških Srbov je bil, da se je vršil nedavno shod lužiškega dijaštva, katerega se je udeležilo tudi nekaj Čehov. In zdaj je zavladal strah v Berlinu; nemški listi pišejo: „Še par takih shodov, in v vsem lužiškem narodu se vzbudi neugasna mržnja proti Nemcem.“ Strah Nemcev, da se krivica utegne maščevati, je torej velik.

(Za ogrsko carinsko samostojnost) V Debreczinu so zborovali v nedeljo odposlanci vseh ogrskih trgovskih zbornic, ki so sprejele v resolucijo, da je za gospodarsko blaginjo Ogrske nujno potrebno, da se odpravi skupnost z Avstrijo. Samostojno carinsko ozemlje naj se uredi najkasneje koncem I. 1907.

(Balkan in naša država.) Medlo popustno politiko našega zunanjega ministra Goluchowskega obsojajo vsi politiki. Na Balkanu delata vedno le Rusija in Italija, dočim naša država brezdelno gleda, kako se utrjuje na Balkanu tuji vpliv. Rusi ustanove v Makedoniji svoj konzulat in s tem se njihov vpliv znatno poveča. Italija in Rusija sta dobro pripravljene za slučaj, če bi nastala v Turčiji kaka ustaja. Bolgarija in Srbija bosta odločno podpirali Rusijo v njenih podjetjih, naša država pa nima nikjer opore.

(Srbija in Turčija) Med Rusijo in Turčijo so v novejšem času zopet nastala politična nesoglasja. Vzrok temu je po eni strani odpor Arbanasov proti ustanovitvi ruskega konzulata v Mitrovici v Makedoniji. Drugi vzrok pa je, ker turška vlada ne dovoli ruskim ladjam pot skozi morasko ožino Dardanele. To je najnovejši spor med Rusijo in Turčijo, a zadnja bo rada odne hala, kakor po navadi iz strahu pred Rusijo.

Razne stvari.

(Koliko črnila se porabi v pariških šolah.) Mesto je kupilo ravnokar pri pričetku pouka v svojih elementarnih šolah 17000 litrov črnila za 8000 frankov. In ta množina bo jedva zadostovala, ako se pomisli, da obiskuje pariške elementarne šole 180.000 dečkov in deklic, ki porabijo posebno v prvih razredih za okorne črke in packe lepo množino črnila.

(Čudovito jezero.) Dne 31. julija t. l. zborovalo je v Londonu akcijsko društvo, ki si stavi namen izsušiti malo jezero Guataviva. Stari Indijanci so smatrali jezero svetim in so najdragocenejše stvari metali v jezero. Ko so prišli Španjolci v Južno Ameriko, bili so grozno lačni zlata. In Indijanci so iz ogorčenja pometali vse svoje zaklade, zlato, zlate posode, smaragde in druge dragocene kamne v jezero. Sodi se, da so na dnu jezera nahajajoči se zakladi vredni ednajst tisoč dvesto milijonov goldinarjev. Pred 200 leti že so Španjolci poskusili z osušenjem jezera, toda posrečilo se jim ni, vendar so našli precej dragocenosti. Angleži sedaj kopljejo strugo, s katero nameravajo do aprila 1903 osušiti jezero.

(Mrtveci San Pierra) Prvo uradno poročilo od St. Pierra na nesrečnem otoku Martiniku je prinesel dr. Hermorgant od francoske medicinske akademije. Po legi ponesrečenih trupel sodi, da se je morala najhujša eksplozija pripetiti sredi mesta. Ondi so bili mrlički kar na kose raztrgani in mnogim so bile zlomljene roke in noge. Pri mnogih so bile celo razpočene lobanje, v katerih ni bilo niti možgan. — V neki oddaljeni lenosti od sredine mesta so ležala trupla, kakor so popadala in so bila po večini vsa sežgana. O pravem vzroku smrti so mneneja še vedno različna. Ali so se ljudje zadušili vsled silno vročih plinov, kar je povzročilo, da jim je v hipu zavrela kri ali pa jih je ubila elektrika. Oni, ki niso bili v hipu mrtvi, so morali pretrpeti grozne muke, ker jim je zaprlo dihanje. Nosne luknjice so bile pri vseh napolnjene s pepelom in lavo. V goltancu se je sledilo sežganost. Vsa ta opazovanja vzbujajo vendar zavest in tolažbo, da so ljudje po večini našli naglo smrt, ter da se v skrajnem niti navedeni niso nesreče, ki jih je zadela.

X. izkaz za „Dijaški dom“ v Celju.

(Za „Dijaški dom“ v Celju) so nadalje darovali gg.: Franc E. Vošnjak v Celju, drugi obrok kot ustanovnik 20 K; dr. Josip Tofinšek, c. kr. prof. v Kranju, 5 K; slavna občina Mihalovska, 10 K; Ivan Rebek, ključarski mojster v Celju, K 14 50; prebitek abiturijentske veselice dne 26. jul. t. l., 100 K; Fran Kocbek, nadučitelj v Gornjem gradu, Ignac Zavolovšek, posestnik v Okonini, Ferdo Mächtig, posestnik v Gornjem gradu, vsi trije po 6 K; Andrej Antloga, posestnik v Gotovljah, dr. Ivan Žmave v Pragi, sl. županstvo v Gotovljah in sl. županstvo Višnjavas, vsi štirje vsak po 10 K; Anica Jezernik v Polulah na primiciji čg. Lovrenca Novak na Bregu nabrano vsoto K 6003; Mihael Randl, c. in kr. stotnik 92. pešpolka Komotov, 10 K; Radoslav Pipuš, odvetnik v Mariboru, uspeh neke kazenske zadeve, 20 K; Josipina Sentak na Vranskem nabrala na primiciji čg. Franca Čakala, 31 K; Jakob Kavčič, prof. v Mariboru, 10 K; slavna občina celjske okolice, 200 K; Konrad Elsbacher na Laškem, izgubljena stava, 10 K; Josip Uličnik, župnik na Rečici, 10 K; Josip Span, kmet na Planini, 5 K; Jakob Božič, trg. v Gornjem gradu in Anton Kožič, c. kr. prof. v Ljubljani, oba po 10 K; Matija Sadek pri Sv. Kunigundi, 1 K; Josip Koren, šolski voditelj na Proseku, 4 K; sl. občina St. Martin na Paki, 50 K; Ivan Kolarčič v Orešju pri Ptuj, 1 K; vesela družba v „Narodnem domu“ v Mariboru, 9 K; Fr. Zupančič, šolski vodja v Skomarjih, potnino 3 K; Adela Dečko-va za prodane razglednice na sokolski veselici v Vojniku, 40 K; Fran Zacherl, učitelj v Ljutomeru, 2 K; slavna banka „Slavija“ v Pragi, 100 K; Ivan Kralj v Iljasevcih, 14 K; Alojzij Osterc, veleposestnik v Bundanih, 20 K; Stanko Sirca in Ciril Žizek povodom sokolskega izleta v Vojniku nabrala 34 K; Fran Setinec, nadučitelj na Prevorju pri slavljenju 50 letnega učiteljevanja g. Jos. Čizke, upok. nadučitelja v Pilštajnu, nabral 30 K; Jože Rapoc, veleposestnik itd. v Mariboru, 10 K; Božidar Štitar, gimn. prof. in dr. svetnik v Kalugi, 20 K; Simon Wutt, c. kr. davč. kontr. v Affencu, 2 K; Stanko Sirca in Ciril Žizek v veseli družbi na Mrzlici nabrala K 1040; Ferdinand Majcen, profesor v Ptuj, 5 K; Ferdinand Psunder v Grižah 5 K; J. Masl, c. kr. prof. v Rudolfovem, 5 K; Jakob Zupančič, župnik v Gotovljah, 3 K; Janez Rak, Franc Malgaj, Blaž Brinovec, Franc Baš, Luka Antloga in Mihael Jost, posestniki v Gotovljah, vsi po 2 K; sl. tamburaški zbor v Vuhredu, čisti dobiček veselice od dne 7. septembra t. l. 20 K; Franc Glaser v Selnici, sl. hranilnica in posojilnica v Ljubnem, 20 K. — Skupaj v tem izkazu 1008 K 39 v.

†
Pretužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem prežalostno vest, da je naš edini, nenadomestljivi, nepozabljeni sin oz. brat itd. gospod

Edvard Ježovnik

v najlepši mladeniški dobi v starosti 22. let, 16. t. m. v Pulju, kot žrtva vojaške dolžnosti pri manevrih, po kratki mučni bolezni, previden z vsemi zakramenti za umirajočega, v Gospodu zaspal.

Pogreb se je vršil dne 17. septembra t. l. v Pulju.

Priporočamo ranjkega vsem v blag spomin in molitev!

V VELENJU, dne 18. septembra 1902.

Vinko Ježovnik, oče. Terezija Ježovnik rojena Novak, mati. Cirila in Lavoslava, sestr. Marija Švarc rojena Ježovnik, teta. Adolf (399) 1 Švarc, stric.

Zahvala.

Globoko žaljeni ob tragični smrti našega nepozabnega sinka, oziroma brata

BRUNA

nismo bilo v stanu se zahvaliti osebno vsakemu posameznemu, zatorej se tem potom najiskrenejše zahvalimo za vse izraze prisrčnega sočutja, za darovane vence in za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu.

Ptuj, dne 16. septembra 1902.

(397) Žalujoča rodbina Toplak.

ZAHVALA.

Ob priliki nesrečnega požara, ki ga je povzročila strela na mojem kozolcu, ki je do tal pogorel, prihiteli ste v najkrajšem času požarna bramba iz Vode kakor prostovoljno gasilno društvo iz Trbovlj na lice mesta. Le pravočasnemu nastopu navedenih se imava zahvaliti, da nista postali tuji hiša in bled žrtev ogorja.

Bodi torej na tem mestu trboveljskemu prostovoljnemu društvu, kakor požarni brambi na Vodi izrečena zahvala za njih požrtvovalnost.

Jože in Terezija Petek vulgo Topolovšek.

Dr. Hinko Šuklje

se je povrnil iz potovanja

in zopet ordinuje.

(392) 2-1

Oddaja šolske stavbe.

Stavba nove šole v Št. Vidu pri Grobelnem, v okraju Šmarje pri Jelšah, namreč enonadstropnega glavnega poslopja in enega manjšega pritličnega prizidka, se ima izvršiti in sicer za zdaj le enonadstropno glavno poslopje.

Ta stavba (enonadstropno glavno poslopje) se bo potom ustmene zniževalne dražbe oddala.

Dražba se vrši v ponedeljek, dne 29. septembra 1902, ob 9 uri dopoldne v sobi III razreda ljudske šole v Št. Vidu.

Stavba se odda le enemu glavnemu podjetniku.

Izključna cena za omenjeni dve stavbi znaša 31.057 kron 61 vin.

Stavbni operat, t. j. načrti, stroškovnjak, stavbno dovoljenje in stavbni pogoji, je pri krajnem šolskem svetu v Št. Vidu in pri okr. šol. svetu (okr. glav.) v Celju v upogled razpoložen.

Opeka je že kupljena.

Vsak dražbenik mora pred pričetkom dražbe 3105 K varščine položiti.

Krajni šol. svet Št. Vid, 15. septembra 1902.

(390) 2-1

Načelnik: Anton Žogan.

Sadno drevje

priznано dobre vrste

visoko-steblo in pritlikovce, jablane in hruške različnih vrst

prodaja **TOMAŽ GRAH** na Ponikvi

(398)

ob juž. žel.

4-1

V umeten mlin vzamem takoj

V uk dečka

14 do 16 let starega in poštenih staršev. Kje, pove upravništvo „Domovine“ v Celju.

(396) 2-1

Sejem

v Jurkloštru, dne 4. oktobra je vsako leto prav dober ter se kupci in prodajalci prijazno vabijo.

(388)

2-2

Takoj

se lahko prevzame dobro idoča

pekarija

v Šmihelu pri Pliberku na Koroškem zaradi odhoda dosedanjega peka. — Hitre ponudbe, eventualno osebno.

(391) 3-1

Valentin Božič

veleposestnik in krčmar v Šmihelu pri Pliberku

Išče se

poštenega, zanesljivega, samskega, bolj priletnega

hlapca

za postiljona. Oglasi se naj pisмено pri upravništvu „Domovine“ pod š. fro „Postiljon“.

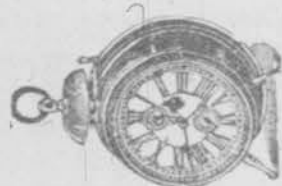
(393) 2-1

Spreten potovalec

ki bi obiskoval privatne stranke, slovenskega in nemškega jezika vešč, sprejme se takoj proti mali stalni plači in visoki proviziji. — Ponudbe (400) pod „J. L.“, poste rest., Celje.

STA STA STA STA STA STA STA STA STA STA

Priznано
izbornо, cenó
blago!

Najtočnejša
najcenejša
popravila!

RAFAEL SALMIČ

trgovina z urami, zlatnino in optičnimi predmeti
Celje, „Narodni dom“.

Kdor hoče kupiti cenó, dobro in pošteno blago, naj se potrudi v to veliko zalogo jeklenih, nikelnastih in srebrnih, tula in izlatih žepnih ur.

Prestani, uhani, zapestnice, priveski, svetinje, križci, medaljoni, vsakovrstne verižice, lorgnon za dame in gospode v srebru in zlatu.

Jedilne garniture, tobatiere, nastavki za sadje, cvetlice, vizitnice itd.

Velika zaloga optičnih predmetov: očal, naočnikov, toplomerov, aneroidov, maksimal-toplomerov, tehtnic za vino, žganje itd.

Velika izber stenskih ur, budilk in ur z nihalom, naj-novejše in najboljše.

Dveletna garancija za vsako prodano uro.

Use po najnižjih konkurenčnih cenah.

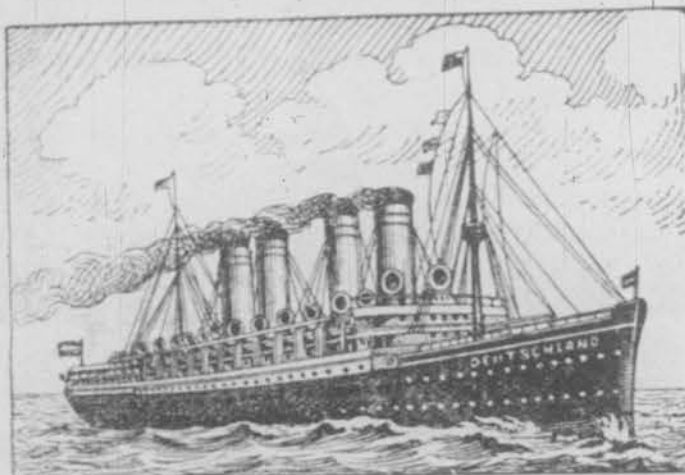
Pancer-verižice iz pristnega srebra po 6 kr. gram.

Vsakovrstna popravila se izvršujejo zanesljivo in ceno v novourejeni povečani delalnici.

Postrežba točna.

Cene nizke.

Vizitnice priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Največje, najhitrejšje

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 27

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lste železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega družega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomazeva žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Narodna tvrđka!

Weberjevih dedičev naslednik

Vincenc Čamernik

kamnoseški mojster

Nova ulica št. 11 * **CELJE** * Nova ulica št. 11.

Delalnica cerkveno-umetnih
kamnoseških del.

Čez 200
nagrobni **spomenikov**
različnih mramorjev, granitov in
sijenitov po najnovejših, modernih
načrtih vedno v zalogi.

Vsa stavbena kamnoseška dela.

Pohištvene plošče za mizarje. — Likanje in
struganje mramora s strojno silo.

Lastni kamnolomi.

Obrise na zahtevanje izdelam takoj. — Priznana so-
lidna in fina dela. — Postrežba točna.

Kupujem lepe, belo sušene gobe

po najvišjih cenah. (386) 2-2

Vekoslav Sešek, Sodražica.

V najem

da s 1. oktobrom t. l. hranilnica in posojilnica
v trgu Spodnji Dravograd na Koroškem

kavarno in gostilno

kjer uraduje. — Hiša ima več sob za sprejemanje
tujcev in pripada k nji tudi polje, ki se da lahko
v najem. Ponudbe in vprašanja naj se stavljajo
na posojilniško načelstvo. (385) 2-2

Učenec

krepak in zdrav, iz boljše hiše, zmožen slovenskega
in nemškega jezika se takoj sorejma v trgovino
z mešanim blagom pri FRANC KAUCIČ-u v
Poličanah. (381)

Za pridelovanje sadnega in vinskega mošta.

Stiskalnice za sadni mošt za vinski mošt

s čvrsto delujočimi dvojnimi stiskali ter z urav-
nanjem pritiska „Herkules“, z jamčeni najvišji
učinek do 20%, večji nego pri vseh drugih sti-
skalnicah.

Hidravlične stiskalnice.

10-6 Mlini za sadje in grozdje. (211)

Robkalnica za grozdje
(Abbeermaschinen)
Popolne priprave pri
pridelovanju mošta,
stalne in premične.
Stiskalnice soka, mlini
za jagode in priprav-
ljanje sadnega soka.
Priprave za sušenje
sadja in sočivja, stroji
za lupljenje in rezanje
sadja,
najnovejša samodelna
patentovana škropil-
nica „SYPHONIA“
za škropljenje trsa in
rastlin zoper krvavo
uš, izdelujejo ter po-
šiljajo z jamstvom spe-
cijalitete v najnovejši,
najzvrstnejši,
najuporabnejši in pripoznani najboljši, odlikovani
sestavi

PH. MAYFARTH & CO.
c. kr. priv. tovarna kmetijskih strojev, livarna že-
leza in parne fužine.

Dunaj, II/1, Taborstrasse Nr. 71.

Odlikovane z nad 490 zlatimi, srebrnimi in bro-
nastimi svetinjami.

Obširni katalogi zastoj.

Zastopniki in preprodajalci se želijo.

Tovarniška zaloga za Južni Stajar

Najslavnejša

Puch-kolesa

ter druga nova, pa vredna kolesa z ga-
rancijo po 75 gld. pod ugodnimi plačilnimi
pogoji. (383) 3-3

Lastna popravljalnica.

Bogata zaloga vsakovrstnih kolesnih del in
potrebščin. — Postrežba točna in kulatna.

JOSIP ŠIRCA, ŽALEC.

Mlad, inteligenčen mož

želi prejeti

službo tajnika (občinskega)

kje na Spod. Stajarskem ali na Kranjskem. Isti je
neoznačen ter več nemškega in slovenskega jezika ter
z dobrimi sprječali. — Ponudbe naj se pošiljajo na
(254) upravništvo „DOMOVINE“ v Celju. 2-2

Službo menjati

želi učitelj
na štiri-
razrednici
v II. plač.

razredu z doklado 420 K za pouk na ekskurendni
šoli, z učiteljem v istem plačilnem razredu.

Ponudbe je pošiljati nujno na upravništvo
„DOMOVINE“. (382) 2-2

Meblovana mala soba

s posebnim vhodom je za oddati, eventualno tudi
s hrano. — Več se izve pri upravništvu tega lista.
(389) 2-2

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Strupi

Celje, Grška cesta št. 4, Celje.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko
stroko spadajoče blago, ka-
kor svetilnice, zrcala, raz-
lični okvirji za podobe, šipe
za okna itd. na debelo in
na drobno.

Prevzetje vseh steklarskih
del pri cerkvah in privatnih
stavbah, katera se izvršujejo
po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in deko-
racije, jako primerni pred-
meti za darila in srečolove.

Slavne javne zavode in pri-
vatnike opozarjam zlasti na
svojo zalogo higijeničnih
pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Kubična računica

za kupovanje in prodajo posebno važan pomoček
za trgovca z lesom, je ravno izšla in se do-
biva pri Antonu Turku v Ljubljani na Dunajski
cesti št. 5. — Cena 1 K, po pošti 10 v več
proti predplači. (378) 3-3

Kot prava
dobrota
in potreba za vsako družino se
izkazuje vsak dan bolj uporaba

**Kathreiner-
Kneippove sladne
kave.**

Nobena skrbna gospodinja naj se
ne pomišlja dalje uvesti to tečno
in zdravo pijačo.

Ni čistejše primesi in boljšega na-
domestila za zrnat kavo, kjer je ta
zdravniško prepovedana.

Kathreiner-Kneippova sladna kava
se dobiva pristna samo v izvornih
zavojskih z varstveno znamko
»župnik Kneipp«. Odprto odtehtana
ali drugače zavita kava ni nikoli

Kathreinerjeva.

Stanje hranilnih vlog 16 milijonov K Stanje hranilnih vlog

Mestna hranilnica ljubljska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica sama, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči tudi to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojuje se na zemljišča po 4 $\frac{3}{4}$ % na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolжник toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolжник poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posojuje se tudi na menice in na vrednostne papirje in sicer po 4 $\frac{1}{2}$ % do 5%.

Rezervni zaklad nad 370.000 K Rezervni zaklad

Zacherlin

pomaga izbornu kot nedosežen uničevalec mrčesa.
Kupi samo v steklenicah.

Čelje: Traun in Stiger
Franc Pečnik
Alojzij Walland
Viktor Wog
Milan Hočevar
Jos. Polnietz
Josip Matič
Fran Zaugg
Velenje: Karl Tischler
Jos. Wutti
Smarje: Josip Wagner
Janez Löschnigg

Čelje: Ivan Ravnikar
M. Babescher lekarna
Josef Simz
Anton Topoljak
W. Wratschko
Dobrna: Jos. Sikovec
Braslovce: Ant. Plaskan
Josip Kauer
Gomilsko: I. Idvorski
Fran Cukala
Vojnik: Fr. Zott

Hrastnik: Alojzija Bauerheim
Konsumno društvo
Josip Wouk
Ljubno: Fr. X. Petek
Janez Filipič
Sevnica: A. Fabiani
S. F. Schalk
Ludovik Smole
Zwenkel & Comp.
Trg Lemberg: Franc Zupančič
Konjice: Fr. Kapič

Laško: Andrej Elebacher
Karl Hermann
Planina: Lud. Schescherko
F. Wambrachtsammer
Gornji grad: Jakob Božic
Franc Scharb
Poljane: Ferd. Ivanus
A. P. Krausdorfer
Anton Schwelz
Karol Sima
Mozirje: Leopold Vukič

Pristova: Marija Suppanz
And. Suppanz
Brezice: Fran Mathels
Franc Varlec
Zalec: Adalb. Globočnik
Albert Geiss
St. Jurij: Jakob & Marija Janič
Fran Kartin
J. F. Schescherko
St. Jurij ob Tab.: Fr. Plaskan
St. Lovrenc: Elija Turin

St. Pavi: Norbert Zanier
Trbovlje: Konsumno društvo
J. M. Krammer
Fran Pollak
Janez Müller
Jos. Sporn
Franc Dežman
Janez Založnik
Videm: Ivan Novak
Vitanje: Anton Jaklin

